

ת"פ (חיפה) 59571-03-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 59571-03-25 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
פלוני (עציר)

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בביצוע 2 עבירות של תקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב)(1) + 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם ונ.ש., קטינה ילידת 2007 (להלן: "**נ.ש.**") בני זוג והתגוררו יחדיו מזה כחודשיים.

בתאריך 2.3.25 הגיע נ.ש. לבית אימה ברח' ... (להלן: "**הדירה**"). בתאריך 3.3.25 סמוך לשעה 14:30 הגיע הנאשם לדירה ודפק על הדלת בדרישה לראות את נ.ש., אך סורב על ידי סבתה.

בהמשך יצאה נ.ש. מהדירה אל הנאשם ואז השניים ירדו לרחבת הבניין המשותף של הדירה. (להלן: "**רחבת הבניין**"). משהיו השניים ברחבת הבניין התקדמה נ.ש. לעבר דלת הכניסה, הנאשם הלך אחריה ומשפתחה נ.ש. את הדלת והחלה להיכנס פנימה, תפס הנאשם את נ.ש. בכובע חולצתה שלבשה, משך אותה והטיח את ראשה לעבר הדלת כך שהראש הוטח בדלת.

בהמשך נכנסו השניים פנימה לבניין, או אז נ.ש. יצאה מהדלת כשהנאשם הולך בעקבותיה, תפס אותה בידיה, דחף אותה וניער אותה.

בהמשך למתואר, יצא אחיה של נ.ש. לרחבת הבניין, נעמד מול הנאשם, תפס אותו בשתי ידיו ואמר לו שילך מהמקום. הנאשם איים על אחיה של נ.ש. בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו: "תזוז או שאדקור אותך, חכה אני אתפוס אותך בחוץ. אם סבתא שלך לא הייתה פה היה פה בלגאן".

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעת קודמות של הנאשם, הכולל 5 הרשעות קודמות, בין היתר בגין עבירות אלימות, איומים והצתה (טע/1).

כמו כן הגיש ב"כ הנאשם כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת"פ XXXX-12-21, בו הוטל על הנאשם בין היתר מאסר על תנאי בן 9 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי (טע/2).

נ.ש. העידה במסגרת הטיועונים לעונש ומסרה כי היא לא מגדירה את התנהגות הנאשם כאלימות ועל כן אף לא הגישה תלונה נגדו, כי היא אוהבת את הנאשם, רוצה כי ישתחרר וכי היא והנאשם מנהלים מערכת יחסים יפה ובריאה מעל לשנה.

טיעונים לעונש:

ב"כ המאשימה טען כי הגם שלא מדובר ברף אלימות גבוה, מעובדות כתב האישום ניתן להתרשם מיחסי כוח בין הנאשם לנ.ש, אשר בחרה לא להתלונן ובפני בית המשפט טענה כי מדובר במערכת זוגית תקינה ובריאה, ולולא הסרטון ממצלמות האבטחה האירוע לא היה מגיע לבית המשפט. ב"כ המאשימה טען כי לא בכדי ביקש המחוקק לייחס חומרה יתרה לעבירות אלימות בתוך המשפחה, וזאת בשל הקושי בחשיפת האלימות, חוסר רצון של הקורבן לשתף פעולה ולחשוף את האירוע מסיבות אלה או אחרות.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ המאשימה הדגיש כי מדובר במי שלחובתו עבר פלילי והוא ריצה מאסרים בפועל. ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם עונש באמצע המתחם שלא יפחת מ- 16 חודשים, להפעיל את המאסר על תנאי בן 9 חודשים במצטבר, לצד מאסר על תנאי חדש וקנס.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע חד פעמי, שהתרחש בלהט הרגע וללא תכנון מוקדם, כאשר מדובר באלימות ברף נמוך יחסית, מבלי שנגרמו חבלות לנ.ש. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין מהם ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת וטען כי במקרה זה המתחם נע בין חודשיים ל- 7 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבות חייו של הנאשם, אשר שכל שני אחים לאחרונה ואת אמו החולה. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי אין לנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות במשפחה, והתנאי שתלוי ועומד נגדו הוטל עליו בתיק בו הורשע בגין עבירת הצתה. עוד נטען כי מדובר בתנאי ארוך ולא מידתי להפעלה על רקע נסיבות תיק זה. אשר על כן ביקש ב"כ הנאשם להפעיל את התנאי ולהסתפק בו.

דברי הנאשם:

הנאשם אמר כי הוא לוקח אחריות על האירוע, אשר התרחש בסערת רגשות. הנאשם אמר כי הוא רוצה לפתוח בדרך חדשה, כי לעולם לא ניתנה לו הזדמנות שיקומית וכי הוא סובל במעצר הנוכחי לאחר שנפטר אחיו. עוד אמר הנאשם כי הוא רוצה להתחתן ולבנות בית, וכי הוא אוהב את נ.ש., אשר סובלת מהיות הנאשם במעצר.

דין והכרעה:

אומנם הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות, אך הן נעברו במהלך אותו אירוע כלפי נ.ש. ואחיה ועל כן אקבע מתחם עונש הולם אחד.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של תקיפת בת זוג, הם זכותה של נ.ש. לשלמות גופה, בריאותה, וביטחונה האישי. כמו כן מביצוע עבירת איומים נפגעה זכותו של המתלונן לשלוות נפשו וזכות הבחירה שלו.

הנסיבות שקשורות בביצוע העבירות:

מדובר בביצוע עבירות לא מתוכננות, אשר בוצעו על ידי הנאשם על רקע ויכוח בינו לבין נ.ש.. הנאשם תקף את נ.ש., קטינה, עמה הוא מנהל קשר זוגי, וזאת פעמיים במהלך אותו אירוע ובנוסף הנאשם איים על אחיה של נ.ש., אשר ביקש מהנאשם לעזוב את המקום.

יחד עם זאת, האלימות שהופעלה על ידי הנאשם לא הייתה אלימות ברף גבוה וכתוצאה ממנה לא נגרמו חבלות לנ.ש., הגם שהנאשם הטיח את ראשה בדלת הכניסה של הבניין, ועלולים היו להיגרם לה חבלות.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: נוכח נסיבות ביצוע העבירות, רמת האלימות שאינה גבוהה והעדר נזקים פיזיים לנ.ש., אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

קיים מנעד רחב של ענישה בגין עבירות של אלימות במשפחה אשר יכול לנוע בין ענישה צופה פני עתיד למאסרים בפועל של ממש.

להלן אפנה למספר פסקי דין מהם, לטעמי, ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים למקרה שבפניי.

· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש, בגין הרשתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שני בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר.** נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת

רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 303/16 **טלקר נ' מדינת ישראל** (13.1.16) המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. **בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.** ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

· בעפ"ג (באר שבע) 18376-12-13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.3.14) הורשע המערער בביצוע מעשי אלימות כלפי רעייתו ובביצוע עבירה של תקיפת בת זוג. המערער תקף את אשתו בכך שבעט בה ותוך כדי כך היא נפלה והמערער שכב עליה. כחודש לאחר מכן, תקף המערער שוב את אשתו בכך שסטר לה. בית משפט קמא קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה משמעותי ועד 9 חודשי מאסר בפועל.** המערער נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, ל-6 חודשי מאסר על תנאי, לתשלום קנס בסך 500 ₪ ול-4000 ₪ פיצוי למתלוננת. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש התקבל, באופן שעונש המאסר בפועל קוצר לחודשיים בדרך של עבודות שירות, כאשר שאר הוראות גזר הדין נותרו על כנם.

· בת"פ (ק"ג) 70496-06-20 **מדינת ישראל נ' מאיר שטרית** (10.7.22) הורשע הנאשם בעבירת תקיפת בת זוג ובשלוש עבירות של איומים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל.** על הנאשם הושמו חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 52600-08-19 (נת') **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.6.21) הורשע הנאשם על סמך הודאתו, בעבירה של תקיפת סתם ואיומים. לפי העובדות בהן הורשע הנאשם, הוא ניגש לאשתו שישבה על הכיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה ודחף אותה לאחור. כמו כן איים עליה הנאשם שיקנה חומצה וישפוך לה על הפנים. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל,** ונוכח המלצה חיובית של שירות המבחן והעד עבר פלילי גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן, פיצוי והתחייבות כספית.

· בת"פ 50167-01-20 (חי') **מדינת ישראל נ' ויסאם גנאם** (27.3.22) הנאשם הורשע על סמך הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט חרג לקולא ממתחם העונש ההולם בשל סיכויי שיקום והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי.

· בת"פ 12603-06-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.12.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג. לאחר שנתגלע ויכוח בין הנאשם לבין

המתלוננת אחז הנאשם בחוזקה בצווארה של המתלוננת והחל לנער אותה. הנאשם דחף את המתלוננת החוצה בעודה נושאת את בתה הקטנה, ולאחר מכן סגר הנאשם את דלת הבית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש, היינו סימני אודם על גבה וצווארה. באירוע נוסף דחף הנאשם את המתלוננת. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית ופיצוי למתלוננת.** על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה, למעט שינוי ברכיב של מאסר על תנאי (עפ"ג 54996-01-24).

· בת"פ 44431-06-22 **מדינת ישראל נ' בלטה** (7.9.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשעם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. הנאשם נטל בכוח מידה של בת זוגו מכשיר טלפון תוך גרימת שריטה, וסטירה בפניה. בנוסף איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה: "אני יכול לשחוט אותך כאן ועכשיו אין פה אף אחד, אני יכול להרוג אותך, אין מי שיציל אותך". **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שלושה חודשי מאסר (שניתן לרצות במקרים המתאימים בעבודות שירות) לבין 12 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

· בת"פ 17844-01-24 **מדינת ישראל נ' פלוני** (23.2.25), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. לאחר ויכוח בין הנאשם לבת זוגו הלך הנאשם לבנם הפעוט, תפס בחוזקה בידו ואיים על המתלוננת כי יהרוג אותה. בהמשך, דחף הנאשם את המתלוננת בראשו כשזה מכוון לבית החזה שלה, והחזיק את ידה. המתלוננת דרשה מהנאשם לחדול וסטירה לו. הנאשם קרב שוב לתינוק ואחז בידו. המתלוננת ניגשה לקחת את התינוק ודרשה מהנאשם לעזוב אותו, אך הנאשם אחז בידה בחוזקה. כעבור כשעתיים, הנאשם דחף אותה ובעט בה. בתגובה איימה המתלוננת על הנאשם שתסרס אותו, ואף נתנה לו אגרוף בפניו. בהמשך נטל הנאשם את הטלפון של המתלוננת, דרש שתביא לו כסף ואיים שיהרוג אותה ואת התינוק ויברח. בהמשך, בעט בה הנאשם, חבט בה בידיו, לקח את הטלפון ודחף אותה. כן זרק את הטלפון על הרצפה, דבר שגרם לניפוח מסכו. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על מאסר קצר או של"צ שלא יפחת מ-150 שעות ועד ל-7 חודשי מאסר.** על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר על תנאי, 250 שעות צו של"צ, וצו מבחן.

לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבות תיק זה **נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל.**

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בנסיבות המקרה שבפניי לא מצאתי לחרוג מהמתחם שקבעתי לקולא או לחומרא ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם במסגרת דיון מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה.

הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד את נ.ש. ואת בני משפחתה.

בנוסף נתתי דעתי לעמדתה של נ.ש. אשר אמרה כי מערכת היחסים שלה עם הנאשם תקינה ובריאה והיא רוצה שישתחרר. מדובר בבחורה צעירה, אשר נראה כי אינה מבינה עד הסוף כי בוצעה כלפיה עבירה של תקיפה, היא בחרה לא להגיש תלונה ולולא הסרט ממצלמות האבטחה, האירוע כלל לא היה נחשף, על כן יש לתת משקל מוגבל לעמדתה בנוגע לענישה.

עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו על ידי בא כוחו, והעובדה כי אחיו נהרג לאחרונה.

לחומרא לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם. מדובר בנאשם בן 24 בלבד, אשר מאז היותו נער מעורב בעבירות פליליות, רובן מסוג אלימות, וצבר לחובתו 5 הרשעות קודמות וריצה תקופות ארוכות בבית סוהר.

הנאשם ביצע את העבירות מושא התיק דנן, כאשר מאסר על תנאי בן 9 חודשים תלוי ועומד נגדו. אכן המאסר על תנאי הוטל על הנאשם במסגרת גזר דין בגין ביצוע עבירת הצתה, אך התנאי שהוטל חל על כל עבירת אלימות מסוג פשע, ועל כן אירועים מושא תיק זה מפעילים את התנאי.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 5 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 18.3.25.

2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 9 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ 3585-12-21 באופן ש- 6 חודשים יהיו במצטבר ו- 3 חודשים בחופף לעונש שהוטל בתיק זה, **כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש של 11 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 18.3.25.**

3. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית או מילולית, ויורשע בגינה.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי מקום להטיל עונש כלכלי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ה, 15 יולי 2025, במעמד הצדדים.